

۲۰۱۴/۰۳/۰۴

جليل غني

مصاحبه حامد کرزی با روزنامه واشنگتن پست

حامد کرزی رئیس جمهور افغانستان در مصاحبه با کیوین سیف خبر نگار روزنامه واشنگتن پست که روز یکشنبه دوم مارچ نشر شد گفت: جنگ دوازده ساله افغانستان او را بر حکومت ایالات متحده خشمگین ساخته است. اینک نکات عمده این مصاحبه را بدون تصرف و یا تبصره جهت اطلاع خوانندگان پورتال وزین افغان جرمن آن لاین تقدیم میدارم:

حامد کرزی در اواسط مذاکره و گفت و شنود بر موافقتنامه امنیتی با ایالات متحده قرار داشت که از یک دختر چهارساله که مناصف چهره اش را در یک حمله قوای هوایی ایالات متحده از دست داده است در شفاخانه عیادت نمود.

پنج ماه بعد رئیس جمهور افغانستان وقتی این دیدارش را در شفاخانه با این دخترک که سیمایش را از دست داده بود تشریح میکند، چشمانش اشک آلود میگردد. او مکث طولانی بین کلماتش نمود. شام شنبه در حالیکه پشت میز کارش نشسته بود، مردی که یک تصویر جسورانه و بی اعتنا در برابر غرب نشان داده ناگهان رنگش پرید. او گفت: «در آن روز آرزو کردم که ای کاش این دخترک می مرد تا با والدینش و برادرانش و خواهرانش دفن میگردد که در همان حمله هوایی چهارده نفر شان کشته شده بودند»

رئیس جمهور افغانستان که دوره کارش رو به اختتام است در یک مصاحبه غیر معمول احساساتی در پی توضیح این بود که چرا چنین منتقد شدیدالحن مساعی دوازده ساله ایالات متحده امریکا در افغانستان است. وی گفت از همه تلفاتی که دیده به شمول آنانی که در عملیات نظامی ایالات متحده کشته شده اند عمیقاً نا راحت است. او از آنچه که عدم توجه کافی ایالات متحده بر هدف قرار دادن پناه گاه های طالبان در پاکستان میخواند احساس میکند که به او خیانت شده است و اصرار می ورزد که انتقاد علنی یگانه راه برای تضمین عکس العمل امریکا به نگرانی های اوست.

به عقیده کرزی جنگ با در نظر داشت منافع کشورش براه انداخته نشده است وی درین مصاحبه که اولین مصاحبه او در دو سال با یک روزنامه امریکائی بود گفت: «افغانها در جنگی کشته شده اند که از ما نیست» به عقیده کرزی القاعده "بیش از یک افسانه موهوم نسبت به یک حقیقت نیست" و اکثریت زندانیان ایالات متحده درین جا بیگناه بودند. او یقین دارد که این جنگ "برای امنیت ایالات متحده و منافع غربی ها بود" چنین اظهاراتی را مامورین امریکائی اهانته دانسته و مایه تعجب آنها شده است و متذکر گردیده اند که امریکائی ها با توانائی برای افغانستان قربانی داده اند و بیش از دو هزار امریکائی حیات شان را از دست داده اند و بیش از ششصد میلیارد دالر در مساعی برای شکست دادن القاعده و طالبان و باز سازی این کشور مصرف کرده اند.

بعضی از امریکائی ها کرزی را یک رهبر خیال پرداز و متحدی میخوانند که در جریان دوازده سال ریاست جمهوری اش به یک مخالف مبدل شد.

مخالفت روی موافقتنامه امنیتی:

در آخرین حرکت، وی از امضای موافقتنامه امنیتی که حکومتش با ایالات متحده روی آن مذاکره نمود و باقی ماندن یک تعداد قوای ایالات متحده را پس از سال ۲۰۱۴ در افغانستان اجازه میدهد ابا و ورزید. وی چندین تقاضای جدید را در بدل امضای این موافقتنامه افزوده است.

ولی رئیس جمهور او با ما در یک مکالمه تلفونی با کرزی در هفته گذشته گفت امضای این موافقتنامه را توسط برنده انتخابات ریاست جمهوری افغانستان در ماه اپریل می پذیرد. کرزی متذکر گردید که آنرا بهترین راه می

پندارد. او مجبور نخواهد بود که به تقاضا های ایالات متحده مثل دوام عملیات ضد دهشت افگنی تسلیم شود ولی موافقتنامه امنیتی مطلوب باز هم نهائی خواهد شود.

ربر افغانستان گفت « خوب است که این موافقتنامه را خلف من امضا کند» چنین معلوم میشود که در مورد موافقتنامه امنیتی و چندین موضوع دیگر بر خورد مخالفتانه کرزی موفق شده است به این معنی که وی مامورین ایالات متحده را مجبور ساخت که ضرب الاجل را پس اندازند و حتی پالیسی خود را تغییر دهند.

مثلاً انتقاد شدید او از تلفات غیر نظامیان ناشی از حملات امریکائی ها، نظامیان ایالات متحده را وادار ساخت که بر تاکتیک های خود تجدید نظر کنند و کاهش چشمگیری در تعداد کشته شدگان غیر محارب توسط قوای امریکا دیده شد گر چه تلفاتی که طالبان وارد کردند افزایش یافت.

این تقاضای او که ایالات متحده زندان بگرام را تسلیم دهد آخر الامر تحقق پذیرفت و کرزی توانست ماه گذشته ده ها زندانی معروف را با وصف احتجاج های ایالات متحده آزاد سازد. آن تجارب این اعتقاد او را تائید نمود که انتقاد علنی از ایالات متحده اکثراً مؤثر ترین وسیله دیپلماتیک او بوده است.

وی گفت: « من حربه دیگری نداشتم که به آن توسل جویم بجز صحبت علنی و جلب توجه آنها بدین طریق. به کلمات دیگر مجبور گردیدم فریاد بزنم»

زمان آنست زندگی خود را پیش ببرم:

کرزی مکرراً گفت نمی خواهد در انتخابات ماه اپریل مداخله کند. وی گفت به برادر بزرگترش گفته که از کاندیدای خود منصرف شود تا از برداشت مداخله در انتخابات اجتناب شده باشد. قیوم کرزی رد نمود ولی در عین زمان اعتراف میکند که اکثر افغانها باور دارند که: « بدون پشتیبانی رئیس جمهور نا ممکن است کسی برنده شود»

همه روزه کاندید ها و بزرگسالان با نزدیک شدن انتخابات حمایت حامد کرزی را تقاضا میکنند و به دفتر او سرازیر میشوند و یا به همکاران او تیلیفون میکنند. گرچه نفوذ کرزی بر مساعی رزمی ایالات متحده در حال زایل شدن است، ولی هیچگاهی آنقدر مطرح نبوده و یا حد اقل در باره او اینقدر در حلقهات سیاسی افغانها صحبت نشده بود.

کرزی گفت: « مردم نزد من می آیند، مردم زیادی، تقریباً هر روز دسته های از مردم، افراد و از من طالب پشتیبانی میشوند»

بعضی از آنها از آقای کرزی میخواهند که بحیث رئیس جمهور بماند او میگوید این نظر را رد میکند. کرزی گفت « کفایت میکند وقت آنست که کنار بروم»

حالا که او تصمیم گرفته کنار برود عین سؤالی نزد او مطرح میشود که اکثر امریکائی ها می پرسند: آیا این جنگ ارزش آنرا داشت؟

وی گفت: « درین خصوص دو دله هستم وقتی نتایج خوب را می بینم آنرا تائید میکنم. زمانیکه تلفات افغانها را می بینم، اطفال ما، بی دست و پا میشوند و کشته میشوند، آنرا تائید نمی کنم. شاید دو، سه یا پنج سال بعد زمانیکه احساساتم فرو کش کند بتوانم جواب بلی و یا نه را بدهم ولی حالا احساسات بر من غلبه دارد»

وقتی تلفات ملکی ها رخ میدهد کرزی بسیار احساساتی و خصمانه میشود. حتی منتقدین او به صداقت احساس او شک ندارند گر چه ممکن است با نتیجه گیری های او موافق نباشند.

وی گفت داعیه مشترک افغانستان با ایالات متحده از اثر همین تلفات از بین رفته است. وی همچنان گفت که قوای ایالات متحده باید برای هدف قرار دادن پناه گاه های طالبان در پاکستان کار بیشتر انجام میدادند نسبت به اینکه عملیاتی در روستا های افغانستان انجام دهند.

کرزی این نظر را تکذیب نمود که بیشتر در باره تلفاتی صحبت میکند که از طرف امریکائی ها وارد می شود نه تلفاتی که طالبان وارد می کنند. ولی اقدام کمی برای رفع این تشخص کرده است.

آقای کرزی در دیداری از قصر سفید در سال ۲۰۱۰ تصویری از یک خانواده را که به گفته او از اثر عملیات شبانه قوای ایالات متحده در ترس و هراس بودند به "اوباما" نشان داد و گفت « آقای رئیس جمهور این چیزی است که سعی دارم به آن پایان دهم تخویف خانواده های افغان در شب بنام جنگ علیه طالبان»

وقتی در بارهٔ عکس العمل او باما پرسیده شد کرزی شانه هایش را بالا انداخت و نا رضایتی اش را نشان داد و بعد گفت «ما واقعاً قهر هستیم»

بودجهٔ کمتری برای آینده:

یکی از انتقاد های که از کرزی میشود اینست که خشم او بر توانائی او برای حکومت کردن بر کشوری که نهاد های آن به نحو قابل توصیفی از زمانیکه او رئیس جمهور شده رشد کرده غلبه دارد که عمدتاً از یمن مساعی ایالات متحده بوده است که امروز افغانستان قوای عظیم امنیتی و نظام حکومتی بزرگی دارد. با کاهش تمویل های ایالات متحده ، کسی که بعد از آقای کرزی می آید باید این نهاد ها را با بودجهٔ بسیار کمتر زنده نگهدارد.

کرزی میگوید: « کمک خارجی یک راه و رسم زندگی پرمصرف را به افغانستان آورده است. این روش زندگی مناسب نیست. افغانستان باید با ابزار دست داشته اش زندگی کند. مشخصاً این به معنی اردوی کوچکتر مبتنی بر کفایت و توانائی است»

ولی بدون تمویل خارجی معلوم نیست که افغانستان بتواند اردوی داشته باشد که با طالبان مقابله کند. حفظ قوای افغانستان به تعداد و ظرفیت موجوده سالانه در حدود چهار میلیارد دالر مصرف دارد. در سال ۲۰۱۳ عواید حکومت افغانستان فقط یک اعشاریه هفت میلیارد دالر بود.

وقتی دورهٔ کار کرزی پایان یابد دور نخواهد رفت. حکومت برای او خانهٔ آباد کرده که در نزدیکی ارگ موقعیت دارد.

ولی قبل از آنکه کنار برود کرزی چند پیام دیگر دارد که به شرکای امریکائی اش برساند. او در حالیکه شام شنبه دو خبر نگار و اشنگتن پست را به طرف دروازهٔ دفترش رهنمائی میکرد گفت: «بهترین تمنیات و سپاس مرا به مردم امریکا برسانید و به حکومت امریکا قهر مرا، قهر شدید مرا برسانید» و اینک هفت نکتهٔ عمدهٔ مصاحبهٔ آقای کرزی:

۱ – در افغانستان نیردی نیست که جنگیده شود. به این باورم که بیشتر این جنگ نیردی است که در آن افغانها صدمه می بینند.

۲ – امریکا چرا اینجاست؟ من بجای امریکا جواب داده نمی توانم. رئیس جمهور امریکا میگوید آنها برای جنگ علیه افراط گرائی و دهشت افگنی و تامین امنیت امریکا اینجا آمده اند. اگر راه تامین امنیت امریکا از تهاجم بر خانه های افغانها، جنگ در روستا های افغانها میگذرد این امریکا را مصون نخواهد ساخت.

۳ – وقتی پشت درهای بسته صحبت میکنم توجه را جلب نمی کنم. به کلمات، دیگر مجبور ساخته شدم که فریاد بزنم.

۴ – به نظر من القاعده نسبت به یک حقیقت بیشتر یک تصور است نمی توانم در بارهٔ شکست چیزی که دیده نمی توانم صحبت کنم.

۵ – من یک صلح جو هستم. من کاملاً و مطلقاً یک صلح جو هستم. به جنگ عقیده ندارم و به تفنگ عقیده ندارم و به سیاست عقیده ندارم فکر میکنم سیاست پلید است

۶ – کافی کار کردم. حتی اگر تعداد زیاد افغانها میخواهند که بکارم ادامه دهم فکر نمی کنم برای کشورم خوب باشد.

۷ – بهترین تمنیات و سپاس مرا به مردم امریکا قهر و خشم شدید مرا به حکومت امریکا برسانید

پایان

د پانوی شمیره: له ۳ تر ۴

افغان جرمن آنالین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ

د پانو شميره: له ۴ تر ۴

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همكاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه كړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليكني د ليكنيزي بني پازوالي د ليكوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليكنه له راليرلو مخكي په خير و لولئ